

l'altra mirada

Fa vint anys que la Montse Fageda treballa al nostre Hospital, divuit com a secretària de Laboratori i des de fa dos anys en el Servei de Pediatria. En la infància va començar a escriure redaccions, poemes... per a l'escola, però sense èxit.

No li acceptaven res per anar a concursos, trobades...; "en fi, tot allò que es fa quan estudies".

No va ser fins fa nou o deu anys que va tenir la necessitat d'escriure per expressar els seus sentiments.

Aleshores va començar la seva petita vocació. Arreu on anava, portava llibreta i llapis, i en el moment que li venia la inspiració, s'aturava on fos per escriure. Al cinema, al cotxe, al supermercat, no importava el lloc, era

el moment i no el podia perdre.

Ens diu que els fonaments per escriure són creure molt en les persones, conèixer com és la gent, estimar-la i acceptar-la com és.

"Les persones en si són molt importants per a mi"

Amb tot això, un bon dia es va atrevir a enviar al programa de Catalunya Ràdio "El suplement" una petita mostra de la seva poesia, amb la gran sort que de seguida la van trucar i sense pensar-s'ho ni un moment se n'hi va anar.

Es confessa molt tímida, però com que li feia tanta il·lusió i com que és una cosa tan seva, li va marxar la vergonya i realment s'ho passà molt bé.

En total l'han trucada tres

Montse Fageda

vegades, i gràcies a això ha conegut molta gent i s'ha pogut inspirar molt més en les experiències viscudes.

Realment la base de les seves inspiracions són les persones, sobretot la tendresa de la vida cap a l'ésser humà en si.

Una de les seves lleis és no retocar mai els escrits passats, "perquè és violar el sentiment del moment".

La seva poesia preferida és una dedicada a un amic seu que va quedar paraplègic en un accident de trànsit, i en ella reflecteix tot el que li passa. Potser és la més íntima i més tendra que ha escrit mai.

Els seus hobbies són el cinema, la lectura (Susana Tamaro, Isabel Allende...) i, sobretot, les seves filles!

La Montse ens acaba dient que realment escriure és una teràpia "perquè et pots desfogar i amb el pas del temps, en rellegir els vells escrits i retornar al passat, es torna a recordar aquell moment meravellós!".

Per això afirma que "escriure és una manera de copsar el moment".

Marisa Camacho

*Les ones del mar abracen amb tendresa les roques.
Elles tenen tot el temps.*

*La llum dolça del capvespre s'estireganya per anar a dormir
i els colors suaus taronjats conviden al silenci.*

*La teva mirada, nua, es despulla del tot.
No em preguntis, no vulguis esbrinar,
sols escolta aquest silenci que xiscla fins a emmudir.
Pren-me fort, no em deixis marxar.*

*Els teus llavis m'acaronen a cau d'orella: t'estimo.
Calfreds.*

Queda't aquí, amb mi, tots els dies en què el sol s'adorm.

Però es fa tard i hem de tornar.

*Em continuaràs estimant i no caldrà cap mot,
sols la màgia de la teva mirada m'emborratxarà els sentiments.*

I les ones del mar guardaran el secret.

*Elles seguiran abraçant amb tendresa les roques
i tindran tot el temps del món.
Nosaltres no.*

Montse Fageda Ribas

Catalunya Ràdio

Programa: El Suplement - Lletres menudes

Diumenge 7 de juliol 1996

sala de lectura

Encetem una nova secció al dBaB. Aquesta Sala de Lectura és un espai per a tots aquells que ens vulguin recomanar la lectura d'un llibre, tot explicant-nos què és el que més els ha agradat de l'obra. Novel·la, poesia, assaig, llibres de viatges, etc., tot té cabuda a les prestatgeries de la nostra Sala de Lectura.

SEPÚLVEDA, L. *Patagonia Express*. Barcelona. Ed. Tusquets (Colecció Andanzas)

Sepúlveda és un escriptor xilè que un dia va decidir ser escriptor i viatger incansable. Ha recorregut mig món, fins i tot les cel·les de Pinochet, però no pot amagar que és un amant del seu país, dels seus paisatges, de la seva gent. Ara que ja ha arribat l'estiu, us recomano aquesta lectura, fresca, àgil i plena de sensibili-

tat. Sepúlveda és un escriptor ràpid, però no es descuida mai cap detall dels seus personatges, carregats d'un aire que els fa especials. A més, és un defensor de l'ecologia d'aquests paratges com són els de la Patagònia que, malgrat que queden molt lluny també han estat atacats per la corrupció i els interessos. Totes aquestes

vivències, tots aquests sentiments i aquestes imatges queden reflectides a *Patagonia Express*, que no és únicament el relat d'un viatge. Ara tens l'oportunitat de descobrir-ho tu mateix.

Sylvia Sanz